

[Kaj Hansen]

siger ministeren – uden overbevisning i stemmen, det skal være indrømmet – at når man lægger en afgift på disse snapseflasker, så er de, der sælger dem, helt vilde for at modtage dem, så vil der opstå genbrug af sig selv. Det er vist kun ministeren, der tror på det.

Inden vingerne vokser helt ud på hr. Arne Bjerregaard, så må jeg sige i anledning af al den snak om, at man ikke kan fremsætte et dagsordensforslag under et lovforslags behandling, at det bliver man nødt til at affinde sig med, så lang tid forretningsordenen tillader det. Lad mig minde om en bestemt episode. Da vi havde afgivet betænkning vedrørende knallerter og var ved at diskutere dette lovforslag, så var der et parti – jeg tror, det var de radikale – der fremsatte et dagsordensforslag om 30 km. Hvad skete der? Det forslag blev såmænd vedtaget. Der er altså præcedens for, at man ikke alene kan foreslå dagsordener under et lovforslags behandling, men at man også i visse tilfælde kan få dem vedtaget.

Jeg skal til sidst sige, at vi stemmer imod det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er vist ikke så mærkeligt, hvis nogle mennesker uden for denne sal synes, at vi bærer os besynderligt ad, når det gælder dagsordener. Må jeg ikke gå tilbage til den afstemning, der er nævnt her af flere ordførere. Jeg mindes udmærket den dag i april måned. Situationen var den, at det ikke gennem lovforslaget eller gennem de ændringsforslag, der var stillet, var lykkedes at nå til afklaring. Derfor var en dagsorden nødvendig, og som hr. Thorndahl nævnte, så var der et stort flertal i folketinget, der var enig med det radikale venstre. I dag er det dagsordenerne, der forsøger at skabe forvirring. Forslagene er klare, ændringsforslagene er lige så klare. Der er ikke brug for det cirkus, for det er et cirkus, når dagsordensforslagene ikke tjener noget fornuftigt formål.

Jeg har et enkelt spørgsmål om administrationen af loven at stille til ministeren. Det drejer sig om administrationen af § 1, stk. 2, om, på hvilket trin i fremstillingen af papkarter afgiften skal betales. Der siges en hel del i bemærkningerne herom, og det, jeg gerne ville have opklaret, er, om det ikke er

ministerens agt at opkræve kartonafgiften på det sted, hvor der ydes en større del af arbejdet, af fremstillingen. Hvis f. eks. en virksomhed har en maskine, der udstanser kartonbeholderne, men køber halvfabrikata hjem i form af store papruller, er det så ikke meningen at lægge afgiften ude i udstansningsleddet, uanset om denne virksomhed, der har maskinen og stanser kartonen ud, i øvrigt som hovedbeskæftigelse f. eks. har fremstilling af juice? Det ville jeg gerne have bekræftet, hvis ministeren kan gøre det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da gerne give hr. Kaj Hansen ret i, at der er præcedens for, at man kan stille dagsordensforslag ved et hvilket som helst lovforslags behandling, hvilket bl. a. de radikale klart har bevist ved hr. Niels Helveg Petersens dagsordensforslag om en fartbegrænsning på 30 km for knallerter, som vi stemte for, det erkender jeg, eller som nogle af os i kristeligt folkeparti stemte for.

Alligevel mener vi, at det er utidigt altid at fremsætte dagsordensforslag, hvis der er noget, der går én imod. Vi må tage til efterretning, at vi ikke har kunnet argumentere godt nok i udvalgene, men vi mener ikke, det er rimeligt at bruge dagsordener som slag i hovedet på et flertal, om man vil, eller til at manifestere, at man er uenig med et eventuelt flertal.

Det fremgår også klart af, at vi i kristeligt folkeparti igennem de 4 år, vi nu har været repræsenteret herinde, kun har stillet 2 eller 3 dagsordensforslag.

Men nu er dagsordensforslaget altså stillet – som i sin tid de radikale stillede et dagsordensforslag, som vi var positive over for – og da det nu er stillet, så vil vi stemme efter forslagens indhold, og derfor ville vi stemme for dagsordensforslaget. Vi har selvfølgelig det håb, eftersom der går mere og mere opløsning i forligspartierne, hvor de falder fra én efter én, at når vi bare bliver ved og snakker længe nok, så bliver der ikke et flertal, men et mindretal for dette forslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal kort takke hr. Ellemann-Jensen, fordi han tydeligt og sagligt forklarede, hvilke tre væsentlige ting der er omtalt i vores dagsordensforslag. Vi var glade for at få det